Dejunar en l'alerta

Per DavidG el dv., 03/04/2020 - 00:00

Dejunar és crear un petit espai de necessitat fictícia. Estar-se'n de pa, de dolç, d'hores de Tv o de mòbil és disposar un escenari que m'ajudarà a entendre què o qui és l'essencial. Com si m'enfilés a un lloc alt des del que poder reconèixer per on va el camí i per on continua, això és el dejuni. La Quaresma ens el proposa com una manera més de reconèixer Aquell que digué "jo sóc el camí", mentre experimentem la necessitat de ser guiats. Tantes coses ens despisten!

Diu un proverbi indi que el tigre afamat caça millor. De la mateixa manera, el deixeble de Crist, afamat de trobar el Senyor en el quotidià , també caçarà millor les oportunitats. Aquest és el fruit del dejuni en una situació normal.

Dejunar en un estat d'alarma, com el que estem vivint és una cosa ben diferent. L'emergència ens arriba per totes bandes, minut a minut: recomanacions d'higiene, confinament domèstic, llista de contagiats i difunts, gent coneguda i estimada entre les baixes.. Per a posar a to l'esperit, no ens cal fer els exercicis d'escalfament habituals. Estem dins el partit les vint-i-quatre hores del dia.

Dejunar en l'alerta és abstenir-se d'emetre un judici recriminatori contra els qui són al meu costat, remant al mateix bot. Dejunar és fer passar gana a l'esperit que m'habita i que metafòricament sol dedicar-se a tallar caps de col·lectius sencers tot dient mira aquests com la vessen, jo ho faria millor, no en saben. La humanitat sencera s'ha trobat al mateix bot, per fi! No convé, doncs, desgastar al qui és company de rem. Temps hi haurà per millorar la tècnica entre tots.

Però també ens cal dejunar del judici recriminatori contra un mateix. Convé fer passar gana, fins a l'extenuació, a l'auto avaluador que primer em posa pels núvols i després m'enfonsa ben avall. Amb gana només de fer la seva voluntat, sols l'amor de Déu Pare em farà capaç de respondre en l'emergència.